

ב - 29 בנובמבר ניתן החוקף הבין לאומי להחלטה על הקמת המדינה, בחקופה זו היו קיימים בארץ גדודי חי"ש שהגנו על הישובים. חולדותיו של הגדוד מתחילים עם אותם אנשי חי"ש ח"א ודרום הארץ שהיו מאורגנים - במחלקת, פלוגות שכללו נוער שעבד ולמד בערב. החאמן.

גדוד "הבוקעים הראשון" נבנה מגדוד ב' של חטיבת ח"א (המג"ד באותה עת היה שמעיה בקנשטיין) ב - 13.12.47 נערך המסדר הראשון של גדוד ב' - חי"ש חל אביב ובו נאם המג"ד בפני הגדוד ונידונו הפקידו לעתיד.

בנתיים כבר ב - 8/12 הדפה עלוזה ב' ברימונים התקפה על שכונת התקוה, פלוגות ח' ו-ט' היו ממונות על : אבטחה לכיון חל - עריש וג' בליה, כך שלח הגדוד חלק מלוחמם לעזרת ישובי הנגב שהיו באותה עת במצור, הפעולה הראשונה היפה והשכנעת שביצע הגיבוע היחה טהור ופיצוץ הבית הגבוה בתל עריש על כלב יוסביו ע"י פלוגה ט' מפיקודו של יו"ש (בית זה קטלו הערבים בצליפה רבים מאנטינו בחולון). בנתיים נטשו הבריטים את תל-אביב ומחנה שרונה (הקרית - כיום), והבסיס הפך לבסיס אימונים והכשרה מקצועית לגדוד. על הישוב העברי היו קיימים 3 נקודות לחץ:-

1. הדרך לירושלים בגוש עציון.
2. איזור יפו בית דגון.
3. הנגב.

תפקידי הגדוד היו:

1. ליווי שירות ופתיחת הדרך לירושלים.
2. פעילות באיזור ג' בליה - יפו - בית דגון, כיום פעולות חגמול, החקופה, כיבוש יפו וכל איזור מקווה - ישראל;
3. חגבורת כוחות לנגב.

מלחמת הקוממיות

לאחר הכרזת המדינה ב - 14.5.48 פתחו הערבים במחשפת כוחות לאורך כל הגבולות. ב- 16.5.48 ירד הגוד כשהוא סטוט מכול פעולותיו טם הוא התארגן מחדש והתכונן לפעולות בדרום- בחצור קבל הגדוד חגבורת והקים את פלוגה ד' בעוד הפלוגות הוותיקות יוצאות לפעולות בחקופה זו הוקמה חטיבה גבעתי שהורכבה מגדודים 51, 53, 54, 55, 57.

בינתיים נע הצבא המצרי לכיוון בית ג'וברין ותל אביב בציר החוף, ואז צוין הגדוד בפעולות מספר. קרב השרוד - פעולה למניעת כניסת הצבא המצרי, פעולה זו נכסלה והגדוד שבפעולה זו היה שותף לגדוד אחר, סבל מעבודות קשות.

כביש יבנה - פעולה שהצליחה ומנעה את התקדמות האויב.

גבעה 69 - הגבעה הוחזקה ע"י אחת מפלוגות הגדוד לאחר שפונתה לגדוד אחר. הכוח היה קטן מדי

נכבשה ע"י ערבים יש לציין שלאחר נפילת ניצנים הייתה גבעה 69 בקו האש הראשון ולכן הייתה מכה קשה וכחם לגדוד " כוח אשר צוה עלינו לכפרו בדם "

ביוני 48 - חלה הפוגה בלחימה, ההפוגה נוצלה להתאגדות מחדש ולאיימונים. הפלוגות הרובאיות החאמנו ואנשי הפלוגה המסייעת יצאו לקורסים מקצועיים.

השבעה

ב - 28.6.48 נשבע הגדוד ככל שאר חיילי צה"ל אימונים לצבא ולמדינה. ההפוגה, הסתיימה ב - 9 ביולי בקרבות "קשרת הימים", המסימו. נעמדו בפני הגדוד היו:

1. לפתוח את הדרך לנגב ע"י חפיסת צומת ליד גבעה 113 שאויישה ע"י הגדוד עם סיוט ההפוגה.
2. לעצור את התקדמות המצרים באיזור כפר מנחם ליד כיבוש תל-א-צפי. פעולה שבוצעה בהצלחה ולצור קשר עם הישובים כפר מנחם, גת, גלעון ובית ג'וברין.
3. לספר את העמדות בחזית הדרום.

קרבות "קשרת הימים" חמו. חטיבת גבעתי הצליחה לעצור ולהביס את המצרים והגדוד עבר לגיזרת נגבה וחטט את המוצבים באיזור. בחקופה זו ביצעו אנשי הגדוד פעולות קטנות כמו מארבים הצפיות חדירות וכו'.

ב. 13 בפסמבר נערך הכנס החטיבתי הראשון ברחובות בו נאס דוד בן גוריון ומטרתו ליכוד הכוחות לקראת המעבר מהגנה להתקפה, כן נאמו מפקד החטיבה שמעון אבידן ואבא קוברק, האב הרוחני של החטיבה. כנאומו הובררה הכונה של יום החטיבה ליכוד הכוחות ומפדן כוח לקראת המערכה המכרעת אשר בה יעברו מהגנה להתקפה. בגדוד הייתה התעוררות להפיק לנגב הנצור בהחילה היה כיבוש גבעה 113 נערך סיור חדש מבחינת הביצורים. נמסרו ידיעות. הכוח המצרי בגבעה היה גדוד 9 - המטובו של המצרים והמקוט היה מבוצר היטב. ב - 17 לאוקטובר נתן אוח להתקפה שהייתה לאחד הקרבות הקשים והמכיעים של צה"ל בחזית הדרום היה זה קרב כידונים בו נלקחו גם הרבה שבויים ושלל כבוש הגבעה וכבוש הצומת היו גולת הכותרת של מבצע גדוד במלחמת הקוממיות.

פלוגה ב' - שהצטיינה בקרב צוינה לטבח וכמות הקרה נקראה מאז "פלוגת הצומת" ולגדוד נתן השם הבוקעים כפי שהורסט בדרך הקרבי שבחטיבה בן 20.10.48 - "חוליה לבס כובשי בית השיטה" וזולקת ו ליה - וזבוקעים"; יהיה שמות בלוחמים".

מבצע קדש

לאחר ה - 20.7.49 נוחס חוזה הביתח נטק עם פוריה החל גדוד הנוקעים הראשון בפעולות טקום ועד ה - 29 לינואר 1956 עת החל מבצע קדש עסק הגדוד בפתוח אמצעי לחימה. באותה תקופה התרבו מעשי החבלה והאיבה של המבלים במטחינו. פוצצו בתים ונהרגו אנשים רבים. צה"ל השיב מספר פעולות תגמול. לאחר סגירת מיצרי טיראן ותעלת סואץ השתחיה מדינת ישראל במבצע סואץ יחד עם בריטניה וצרפת; במבצע זה נסו טלוט המדינות להתלט על התעלה אך נאלצו לסגת לאחר ההערבות בריה"מ וארה"ב; ב - 29 לאוקטובר 1956 החל מבצע קדש הופלה על הגדוד משימה לחקוף צומת כשהמשימה הכללית של החטיבה הייתה השתלטות על מסלטי רפית ופתיהת הדרך לסיני בפני כוחות צה"ל. המשימה הוכתרה בהצלחה מירבית.

התקופה שבין מבצע קדש למלחמת ששת הימים

לאחר מבצע קדש חלה תקופה רגעית כללית במל הקויט שנמשכה עד תחילת שנות השישים, עת הוחל בהטיית מי הירדן. הגבול הסורי התחטט וישובינו באזור זה מבלו קשות מהפגזות. כצוצאה בצע צה"ל מספר פעולות שבהן נטל הגדוד חלק נכר.

שתי פעולות עיקריות נזקפות לסכות הגדוד בתקופה הזו:-

1. פעולת תאופיק בפבר' 1960.
2. פעולת נוקייב במרץ 1962 בפעולה זו השתתפה פלוגת זחלמים במעולה זו סבלה החטיבת מאבידות קשות.

מלחמת ששת הימים

1. ב-9 ליוני 1967 נתנה פקודה סלידנית למח"ט גסלני אל"מ אג"ח ירנ"ו לכבוש את המוצבים הבאים ברמה הסורית:-

- א. תל פאחר
- ב. בחריאח
- ג. בורג' פביל
- ד. תל עזזיאח
- ה. חר' - א - סודה

ו. כוננות לכבוש את מוצב מחנה הבניאס ומוצב תל חמרה לפי הפקודה.

2. על הגדוד הוטלו המשימות הבאות:-

זימית 9 - 10 יוני 67 עליו לחדור לאור היום בעקבות גדוד 12 לחקוף ולשחר את המוצבים הבאים:-

- א. בורג' פביל
- ב. מחנה הבניאס
- ג. תל חמרה

לגדוד הוקצו 12 זחלמים טיפ של 4 סוללות מכמ"ת 334 ומח' טנקיט. ככוחות חולקו כולקמן:-

- 1. זחלם פיקוד
- 2. פל' ג' מצוטצמת על גבי זחלמיט - 4
- 3. פל' ב' מצוטצמת על גבי זחלמיט.

פל' א', ד' והמחלקה המיוחדת הועמטו על אוטובוטיט לקודמו לאזור חורשת טל.

קרב ההכרעה

לכשעבר הגדוד את הכבול תופעה ארטילריה על ציר התנועה פגזיט נפלו בסביבות הסור הממונה אך לא גרמו לעיכוביט ונפגעיט.

מחלק הטנקיט אשר נעה עט גדוד 12 לא נמצאה במקומה כפי שנקבעה בפקודה אל לעומת זאת צוריה מחלק טנקיט אחרים מתוך בטיט אשר בגבעת האט כאשר טדורי הקטר והתדרין החמוז למ"מ ינתנו במהירות דחוך הפגזה ארטילריה.

מח' הטנקיט נע בראש לעבר בוריאח הוכנסה פלוגה ג' בפיקוד הטמג"ד לצורך שהורו כאשר יתרח הכח הממונה על גבי זחל'מ נע במהירות לעבר עזיזית, יש לציין כי בחריאח נמצאה ונסושה.

כבוש עזזיאח

הכח המשיך לנוע על דרך הפטורליט כאשר מח' הטנקיט המובילה כאשר פלוגה ב' אחריה לאחר שהור בחריאח הצטרפה מאחור וקבלה כבר בשלב זה התראה לטהור ורבת טווידה מיד עט העליה לעזזיאח.

מתל פחר נורתה אש שטוחה מסליל לעבר כוחותינו הנעיט על ציר והפלוגה המטייעת לגדוד הנחיתה מעלומת אט לעבר עזזיאח. הטנק המוביל נפגע כ-250 מ' מהפניה לעזזיאח, כתוצאה מעליה על מוקש לא היתה אפשריית לעקפו מאחר וכל השטח מטביבו היה ממוקש החייליט ירדו מהזחל"מ והמג"ד הוראה לטנקיט לפתוח באש על המוצב ולהגביר אש המרגמות על היעד.

לצורך פיטרולו למשך הזמן שוויש על מנת לפרק את המוקשיט או לעלס הציר בדורל אחרת. מסער חבלנים מפלוגה ב' ירדו וטרקו את המוקשיט במהירות ונלטו נתיב לחקיפת הטנק שנפגע בזמן פירוק מוקשיט חוטל טנק אויב על המוצב עט התקרבותה של פלוגה ב' לעבר היעד הופנתה פלוגה ג' לעבר חר' סווידה.

טנק אחד מתוך שני שניים שנשארו חפה על התקדמות הטור הממונע לעבר היעד. שני זחלמים עלו על מוקשיטבעוד טנק אחד, זחל"מ מ"מ וזחל"מ חפ"ק הצליחו לעלות למרכז היעד ללא תקלות. חיילי הזחל"מ הפגועים עזבו את הזחל"מיט והסתערו על היעד וגליח. טנקים של פלוגה ב' הועברו לפלוגה ג' בה' טווידה לאחר טהור חלקו הצפוני של היעד החלו אט אט החיילים הסורים למסור עצמם ולצאת בידיים מורמות מהבונקריט בחלקו הדרומי של היעד היתה התנגדות קשה יותר אך גם היא נשברה בשלב זה קבל המג"ד הוראה לצאת לכיוון חל פחר. התוצאות : לאויה 30 הרוגים ו26 פצועים, לכוחותינו הרוג ופצוע.

טהור מחנה הבניאם שחר 10.6

הגדוד קבל משימה של טיהור המסרה ומחנה הבניאם, למשימה זאת קבל הגדוד את הכוחות הבאים: - 2 נלקוח טנקים, 2 תותחית 90 מ"מ ע"ג זחלמיט, 2 ג' יפי טיור (יחידת טיור 69) גד' מכמ"ח 334 בסיוע ישיר.

בצוע

בקרב השעה 0230 יצא הגדוד לחל פחר ומהר' טווידה כאשר מתל פחר יצא החלק הממונע ומהר' טווידהטהור של' מט' א', וד' בתנועה רגלית. משטרה מחנה הבניאם טוהרה בשעה 0300 כמתוכנן כמו בן נחגלה שדה מוקשיט. פל' א' אשר התקרבה לשטח ההערכות טבלה מיד מנפגיט אי בהירות לגבי מקורות האש אלצו את המג"ד להפטיק את הטיוע בשלב זה פעלו הכוחות כמתוכנן הפלוגה פרצה לטהר את החעלות בעוד פל' ג' הגיעה לציר הצפוני וטהרה אותו. מחלק הטנקים וזחל"מ הפיקוד דהרו עד לשער המזרחי היוצא לעין פיט. האויב ברח וצלף לעבר כוחותינו מאזור כפר הבניאם פלוגה ב' וג' עלו על הזחלמיט כאשר הטיט המובילים ומטהריט את מערכת המוצביט על הכביש.

המסר ההתקדמות

בשלב זה פואל הגדוד לשניכוחות הכח המנוייד ברכב קרבי בפיקוד המג"ד עבר ח"פ חסיבה 45.50 והשתתף בטחור מטעדה, הכח על רכב קל בפיקוד טמג"ד ערך טהור בקונויטרה.

התקופה שלאחר מלחמת ששת הימים

לאחר מלחמת ששת הימים עסק הגדוד בפעילות ובחטוקה מעבר לקו הירוק, בקו התעלה בקו רמת הגולן, בקו בית שאן באיזור הצפון. בבירנית וחורשת טל. בתקופה זו עסק הגדוד גם בפעילויות בקו עזה שהוה למעשה חדוש בחטוקה היות ושטח זה מאוכלס. לזכות הגדוד נזקפות שתי פעולות עיקריות: - כבוש גפבל רוס שאפשר את שליטת צה"ל באזור הפתח לבד, והמשיטה באזור ביעטר שבלבנון על בטיט מחלביט פעולה זו הוכתרה בהצלחה מירבית כשלגדוד אבדה אחת בלבד בנפש. לסכום: - מורשת הגדוד מפוארת וכדאי לך לזכרה ולהתגאות בה, ולהשתדל לשמור על הרמה ואפילו להוטיף עליה.

יום שבת 6/10

- 1030 - ניתנה פקודה להכין הגדוד לתזונה לרמה"ג, מפ"מ לעלות מיד לפקודה.
- 1350 - אזעקה - הרדיו מופעל.
- 1500 - עוצרים את המפ"מ באזור צפח ומחזירים אותם כי הרמה מופגזת ומכוסה באש.
- 1600 - ניתנה פקודה לגדוד לנוע למחנה עמוס להתארגן על הזחלמים ולמפקדי ם לעלות לראש פינה.
- 2000 - הגדוד מתארגן חלקית ויוצא לראש פינה.
- 2100 - קבוצת חכנון ופקודה גודית ללפ"ב מוצב החרמון במסגרת ראש פינה.
- 2200 - פקודה מח"ט לעליה למוצב - עולים על זחלמים פלוגות א' ב' ונוסעים 15 זחלמים. בראש פינה נשארת יתרת הגדוד בהרכב פלוגות ג' ומסייעת בפיקוד הסמג"ד, פלוגה ד' נשלחה ב-1800 לאבטח את גשרי הירדן - אריק, בנוח יעקב, ובניאס.

יום א' 7/10

- 0300 - הכח העולה לחרמון נעצר לפני נוח אטיב ומקבל פקודה לנוע לפתח מסעדה לחסימה, פריצת שריון סורית אפשרית, מחפש סורים באזור מג'דל שמס.

יום ב' 8/10

פ ר ח מ ג ן

לפנות בוקר מגיעים למוצב 2,103 פליטים ממוצב החרמון. החטיבה מקבלת אישור לעלות על מוצב החרמון. החכנית החטיבתית היא - גדוד 17 מוקטן עם מח' טנקים בציר כביש, גדוד 51 בהרכב פלוגה ב' ו-2 צוותים מהסיירת יעלה רגלית לאורך הרכס מנוח אטיב. אין סיוע ארטילרי ולא סיוע אוויר, לגדוד אין קשור ארטילרי כלל.

גדוד 51 עולה עם כח הסיירת בפריסה לפניסה לפניס. בטעה 0830 נחלל כח הסיירת מטווח 200 - 400 מ' מנ"ג 1614 ע"י כח בטדג גודל פלוגת קומנדו סוקית טחפסה מערכת של כיפות ופצוקונים. כח הסיירת מטפר עמדות ונערך לפניס. מ"פ ב' עם חצי פלוגה יוצא לאיגוף ימני עמוק כדי לעלות על 1614 מצפון מזרח. בהמשך מעביר מח"ט כח רגלי מגדוד 17 (גודל של כצוות ובפיקוד סמ"פ) ח"פ גדוד 51. כח זה יורד בעיקול הסנק לעבר סגול 401 וממשיך עד מעל לנ"ג 1614 מחמק מעל לכח הסורי הגלוי כלפיו ופוחת באש.

(בשלב זה מסתכן הכח של גדוד 17 באזור רכבל עליון ולנו קשה לקבל ארטילריה מהיחידות שניתן לחטיבה בגלל עומס על רשת מבצעים חטיבתית וכאמור חוסר קישור ארט' בגדוד, ארטילריה זו דרושה כעת כדי לקדם בחסותה כח באיגוף שמאלי או ימני לטיהור גבעת 1614).

ירי (נטר), (טהצטרף לגדוד במוצ"ט) מקבל לקחת את יתרת פלוגה ב' ולעלות על 1614 באגוף שמאלי בחיפוי עשן של מרג' 52 שיוריד הכח של הסיירת, ירי עובר את השטח הפתוח ללא בעיות אולם בעלצה על 1614 מסתבר שיש דוליינה ארוכה ביף הכח של ירי לכיפות החפוסות ע"י הסורים וכן שעקב אופי השטח (כמות רבה של כיפות לגוטי סלע) הכח הינו קטן מדי. בעלותו לתצפית כדי לבחור את ציר ההתקדמות נפצע בירי בראשו ומת במקום. כיוון שהמפקד נטאר בשטח עם הכח אינו נשמע ברשת בטוח ביכולתו להסלים המשימה מהסיבות הנ"ל (גודל הכח ואופע השטח) הוא מקבל לרדת לאחור ולפנות את הירי. במקביל מקבל מ"פ ב' לחזור ולהיות מוכן לעלות על 1614 בדרך האיגוף של ירי אולם עליה לטיהור מכיוון שלא יחייב מעבר הדוליינה.

מטל כל הזמן יש חנועת החקפלות לאחור מהכח הסורי, והכח של גדוד 17 מצפון דופק בהם. ערפל שירד יצר אצל כח גדוד 17 אי וודאות לגבי כח מסוים אם הוא סורי או ישראלי, כחוצאה פתחו מאוחר בירי באש וספגו נפגעים. בשלב זה ניתנה יחידת ארטילריה לגדוד.

6/...

האש המונחת על הטוריסט מדוייקת ביותר ובחיפוייה מתענה כח הטיירת לאחור ובהמשך אחראי לפינוי הנפגעים מהתאג"ד לציר כביש. מ"פ ב' עט הכח שלו עולה על 1614 תוך הסאת: חיפויי אחד באזור שיסם הטיירת וחיפויי שני מוטמט באזור שנפגע קודם ירי. בעליה על 1614 נפגע מ"פ ב' בראשו ובזרועו, שרידי הכח הסורי (5 חיילים) נהרגים בהסתערות. בשטח שרידי ציוד ונשק (בעיקר אר. פי. ג' י). למעשה בשלב זה הרכס פנוי אולם מוקבלת הוראה לרדת לציר הכביש. הטנח של גדוד 17 מתפנה ל"צומח הטנק". כל הגדוד יורד להתארגנות בבניאט.

נפגעים בפעולה :	גדוד 51 (כולל נספחים)	2 הרוגים
		5 פצועים
	סיירת	1 הרוג
		8 פצועים
	כח גדוד 17	1 הרוג (הושאר בשטח)
		4 פצועים

כ ח ט מ ג י

7/10 א' /

יתרו הגדוד בהרכב של פלוגה ג' ומסייעת כפלוגה חרמש כולל 4 חולרים בפיקוד סמג"ד שנשארו בראש פינה קיבל פקודה לעלות לנפה ולהתחבר למסמ"ח. בבית המכט עזר מח"ט 820 את הכח ורק הסמ"ד המשיך לעבר נפה. הסמ"ח הטיל על הסמג"ד לנוע לאורך ציר הנפט דרומה לכיוון רפיד במטרה לחלץ סוללה שאבד הקשר איתה. בטעה זאת התברר שציר הנפט חסום כבר ע"י הסורים במרחק 3 ק"מ מדרום לנפה. נבחר ציר אחר ירידה מבית המכט לכיוון בנטיחה דרך צנובר ועליה במעלה גמלא ליד נחל דליות. כשנודע שגם ציר צנובר-בנטיחה חסום נבחר הציר מבית המכט לבטיחה לירידת הכח. בעליה במעלה גמלא נסעו תולרים לזניה, הסמג"ד אחריהם פלוגה מסייעת ופלוגה ג'. באזור תעלת ההטים דרום אורי מ"מ חולר שהוא מזהה רקט לפנים, לאחר זהוי מדויק התברר שאילו חור י"ס ישראליים, סוללה שנטוגה בפיקוד סמג"ד וטענה שטנקים עלו עליהם ופגעו בנגמ"ש באזור תל-בזוק. הסמג"ד נחק הוראה לסוללה לרדת לפרוט לאורך הציר והכינסם לאפשרות חיפויי לסותחו והמשיך לנוע על מנת להגיע לאזור תל-חרס כדי להפסי את הסוללה ללעזור למוצב 166, שביש בשלב זה עזרה. בעליה לרמה באזור ציר קק"ל ראה הסמג"ד אבק מתנועות שריון, ברשת לא ידעו לומר לו של מי הטנקים. הגיעו לאזור הנגמ"ש הגיעו של הסוללה. הסמג"ד שלח חוליה רגלית בפיקוד מקמ"ן לכיוון דרום על מנת לצפות ולנטות לזהות מקור התנועות ומי הכוחות בשטח. כמו כן נשלחו שני חולרים קדימה לעמדות מזרח. בעת תנועת התולחים הופיעו טנקי האויב בסוף 200 מ'. החוליה שהיה מאחור ליד הסמג"ד ירד על ראשי התולרים הקדמיים ופגע ליד הטנקים שנעצרו. הסמג"ד נתן הוראה לזחלמים לרדת מיד, דרום כנס את התולרים ואת החוליה הרגלית וירד חתת את הטנקים בציר. בשלב זה הופעלה סוללה על אסור הטנקים. הכח ירד תוך חיפויי תולרים בדרך פגש הכח בטנקים שלנו שעלו למעלה ויותר מאוחר דפקו את הסורים. הנח המשיך בחזרה לבית המכט בציר הירידה, תדלק, קיבל הספקה ולן במקום.

7/10 ב' /

בבוקר הוצמדה פלוגה ג' לגש"פ ולסמג"ד עט מסייעת וחולרים עלו לחל שיבן בציר הנפט. באזור חפר נגס הסמג"ד בסמח"ט. בחל שיבן פוצר קשר באמצעות הסמח"ט עם הגדוד, והסמג"ד עודכן בעליה על החרמון. בטעה 1200 נסע הסמג"ד צפונה לאזור הפח"ח לעזור בפינוי נפגעים. במטעו שלח הסמג"ד אמבולנס למג"דל שמש לעזור בפינוי נפגעים לכיוון הבניאט על מנת לנסות לקרב את נקודת הפינוי האירי שנרבעה לקרית שמונה.

7/...

בקריית שמונה היה מפקד מחנה מפח"ט יוט טוב. בדרך התקשר הסמג"ד למטוס וביקש ממנו להתקרב לכיוון הבניאס ולהודיע ליוט טוב לנוע לבניאס, באזור הבניאס רוכזו כבר נפגעים רבים והמסוק (ינזור) הונחת הרחבת החניה של הבניאס יחד עם מסוק קל ופינה משפ נפגעים. הסמג"ד העביר את הקודת ההנחיה לכניסה לשניר ומטט פונו הטאר, האחדונים הגיעו בשעה 17:40 בחושך, הסמוק התעב הגיע מאוחר אחרי 1800 ללא יצר קשר, הסמג"ד כיבה אורות הקבוץ שניר והדליק סרפז ואז הסמוק נחת ופינה נפגעים.

פ ל ו ג ה ג' ח"פ ג"פ צ פ ו ר

יום ב' 9/10

בבוקר מופרשת פלוגה ג' מכח הסמג"ד ועוברת ח"פ ג"פ צפון. מוטלת עליה משימה לבדוק את מחנה ירדן, שבליילה דווח שמתקיפים אותו חי"ר ואז נותק הקשר איתו. הפלוגה מגיעה למחנה ומנתח שהוא בידי כוחותינו. מחברר שבליילה הייתה עליו כנראה פטיטת מחבלים שלא היו לה תוצאות. הפלוגה חוזרת בציר בית המכס - נפח, צומח ציר הנפט ושט מתקמת ללילה.

יום ג' 9/10

עם יציאת מזהה פלוגה ג' 4 מסוקי אויב מתקרבים בגובה נמוך מכיוון מזרח. שני מטוקים מופלים באש מטוסינו מעל דלווה ושני מטוקים מצליחים לנחות ליד הציר לקלע טק"מ צפונית לצומת נפח. הפלוגה עולה מיד על החלמים (6) זחלמים השביעי היה אותה העת המחנה נפח) ומגיעה למקום. מתבונן טהורים עדיין מפורזים בטוח בשלב התארגנות. שני הסמוקים שהתרוטמו ריקים מופלים אף כי באזור תל שפון באש מטוסים. ח"פ שולח את ח"פ ע"מ רגליה לטרוק ולטהר את האזור שממזרח לכביש ופונה עם שאר הפלוגה למערב. בצד מזרח מתנהלת רדיפה תוך דילוגים ואש אחרי הסורים הנטורים צפונה. בטקוט מטויט חופט בזוקאי טורי עסדה טובה ועוצר ההתקדמות. ח"פ מבצע איגוף ימני ונהרג מכדור בראש. ח"פ שמחה רץ אליו וננכח במותו כתרומם ויורה בזוקאי בעוז ומשתק אווור, יוחא אין הכח המזרחי מתקדם. ח"פ עם שתי מחלקות מבצע סריקה באש תוך דילוגים לעבר מערב עד ציר הנפט ומזהה חוליהת שבווחת צפונה. הוא עולה על רכב שעובר בסביבה עם מטפה חייליט ומדלג ט"מ צפונה לדרך עפר החורבת מזרחה, בודק אותה ואינו מזהה עקבות מתפרס ומתחיל לטרוק דרומה. מזהה בזוקאי אחו והורג אותו ואז נכנעים 5 שבוים. בטלב הטריקה נתפס שבו על נטקו כשנאמר לו יחניח הנטק ניצל רגע של חוסר תשומת לב וירה והרג קצין, נעמן שני (שהיה מסופח לפלוגה). ח"פ לפלוגה : 4 הרוגים ופצוע אחד, לאויב כ-50 הרוגים (לפי הערכת יגאל) ו-4 שבוים, הפלוגה חוזרת לחומה ואח"כ מחוברת עם הגדוד בתל שיבן.

יום ד' 9/10

בבוקר עם שחר מדלג כח ח"פ לחל שיבן שבניאס דרל ציר הנפט. באותו יום הטוריים מפתחים התקפה עיקרית במזרח פיתחת קונייטרה והגדוד מתמקם בקו שני עם פלוגה א' באזור הוסט. עם יוצר הופלו שני מטוקים על אנטיהט באזור דלווה ופלוגה א' נוסעת לשט ומביאה שני טייסי הלייפטרים שבוים.

יום רביעי 10/10

בבוקר סריקה תל בנטל עם פלוגה א' לאחר ידיעות על מסוקי אויב, בצהריים מתחיל נוהל קרב לתל-דהור. אחהצ"ה תצפית מפקדים מ-105 וחת אט נ.ט הגדוד מדלג למכייך.

התכנית: התקפה גדודית מזוחלמת בסיוע טנקים, ארטילריה ואויר בציר אחד מצפון ובשני שלבים כיבוש היעד המזרחי בשלב ראשון וכבוש המערבי בשלב שני דרך היעד המזרחי.

הכווחות: פלוגה א' ועוד 2 טנקים - פריצה ליעד מצפון וכיבוש היעד המזרחי השולט בסיוע דחלמים או בלעדיתה לפי תנאי הגדוד והמקוט, כאשר המ"פ כובש תעלה מערבית ודרומית וסמ"פ תעלה מזרחית.

פלוגה ג' : מעבר דרך א' וכבוש היעד המערבי בסיוע רחוק של הטנקים כאשר המ"פ נכנס דרך התעלה הצפונית והסמ"פ דרך הדרומית.

פלוגה ב' : כעבודה לכוננות לכבוש כל יעד תקבל ח"פ דגט ג' ועוד מח' טנקים שרמן ותשמ כבסיס חיפוי רחוק מג' ובתא אל חשב.

2 טנקים שו"ט - רתק בדהור טרנג'יה לכיוון המוצב וחטימה למזרח. יקבלו אבטחה של צוות זחל"מ בפני יד סמ"פ 2 - מורי לפריצה יקדם ריכוך אוירי והכנה ארטילרית, הפריצה תחבצע לאחר מעבר חט' 7 לפנינו בציר הפריצה.

יום ה' 11/10

תחילת תנועה בשעה 1000. ת. ירה עם טנקי הטוט (4) בכניסה ל-105 וחת הפגזה, מעבר גבול בטעה 1400, תנועה שקטה דרך המתחם על הגבול. לפני ג' ובתא אל חשב ננקודת תצפית מטווחים ארטילרית ופוטוחים באש טנקים, מתברר שבדהור טורג'יה כבר ישנם טנקים היורית על המוצב אך הם שייכים לחטימה 7 אין קשר איתם ולא ברור מי הם אחרי זמן מה הם מסתלקים.

מעבר שקטבג' ובתא אל חשב לטנקים המובילים (שוט מחט' 103) לא ברור בדיוק הציר והמג"ד רגליה מכוון אותם. בכניסה ליעד 2 הטנקים שהיו חריכים לפנות לדהור טורג'יה טועים וממשיכים ישר דרומה למוצב. המג"ד הפסיק את הארטילריה בשלב מעבר ג' ובתא אל חשב כשה ברר שיט סטיה חזקה צפונה ונפילות קרובות אלינו. התל אינו מגיב באש כמו כן מתגלה שהכניסה הראשית אלינו הוסטה מזרחה מעט.

שינויים בכצוע מהתכנית:

1. עיכובים בציר התנועה בעקבות חטיבה 7.
2. בהפגזה ארטילרית בציר התנועה נפגע זחל"מ של פלוגה ב' 5 פצועים מחייבים, פירונוי השאר קל הזחל נשרף.
3. הטנק המוביל לא מצא את הכניסה לרתק מזרחי ורק הזחל"מ עלה לעמדה, נפתחה עליו אש מכיוון מערב (פאתי מזרחית של ג' ובתא אל חשב).
4. פל' א' קבלה פקודה לחסוט את התעלה הדרומית ולטהר את לאחר מעבר הכח של סמ"פ ג' (כדי לאפשר הכניסה ליעד מערבי).

סכום

לאויב על היעד 10 הרוגים (היעד נעזב ברובו לפני בוא הכח) וכן ציוד רב. לכווחותינו 3 פצועים.

לפני השיכה עוזבים את היעד ופונים צפונה לצומת חדר, חטימה 7 נעצרת באזור מזרעה בית ג' אן ע"י כוח חי"ר.

יום ו' 12/10

עט בוקר עוליט על מוצבי חדר ופטמה וכח רץ עולה על מוצב החודר מדרוט לפטמה, התכנית הגזרית:-

פלוגה ב' : ועוד ח"פ שני סנקיט מובילה דרך הכפר חדר ולולה על מוצב הפטמה.
פלוגה ד' : תטהר את מוצב חדר מצפון לכפר.
פלוגה א' : תטהר בכריקה ללא אש את הכפר ותשולט עליו.
מח' חולר : תנוע בעקבות פלוגה ד' תחטוט לצפון ולצפון מזרח (האיריט לבית ג'אן).
פלוגה ג' ; ויתרץ מטייעת העוודה.
הבצוע ללא שינויים.
הכל עזוב (לפי דוחי התושבים ננטש ביוט ד' אחצ"ה) בטמם נשאר ציוד רב אין נסק.
הכח הסורי ממוצב החרמון הישראלי יורה נק"ל לעבר הכוחות המטהריט אין נפגעים בפעולה זו.

יום שבת 13/10

פ גה ב' בפיקוד טמג"ד יורדת לבית ג'אן במטימת סריקה ציר פלד והכפר מגיעה למזרעת בית ג'אן רק בעזרת דחפור. בכפר ביץ ג'אן נשארו כל תושביו (הטוריים). במוצאי שבת הסיירת מבצעת דחיפה לכיוון חינה ומועיר אל מיר, פל' א' ופלמ"ס בחילוץ לסיירת על הציר למזרעת בית ג'אן.

יום ראשון 14/10

כח החילוץ מדלג לאחור הגדוד מצטייד בבזוקה מתכלה.

יום שני 15/10

אין פעילות בלילה הסמג"ד נוחן חילוץ לדחיפה של הסיירת ההולכת לחינה, פלוגה ב' עוברת ח"פ גדוד 12 למזרעת בית ג'אן.

שלישי 16/10

אין פעילות שוב חילוץ של הטמג"ד.

יום רביעי 17/10

בבוקר נשלחה לוגה מטייעת עט 2 זחלמיט ועוד זחל קמב"צ לכיוון בית ג'אן ע"מ לבדוק טיירה מקוקאית פגיעה על ציר פלד וע"מ לרדת לכפר ולאטוף שט נסק שנשאר בידן האזרחיט ליד 362 על ציר פלד מארגן מ"פ מט' כ-20 איט עט חוקר שבוייט כוללם אג אחד והשאר עוזיט לירידה לכפר. סדרך מטאיר חיפוייט על גגות וברחובות ונכנס לתוך המסגד, תוקר השבוייט קורא לתושבים לצאת ברמקול של המסגד ואז נפתחת על הכח אט נק"ל ואר. פי. ג. י. מכיוון מזרח (כיוון החורשה) ודרוט(מורדות 362 והגבעה שממערב לו, "גבעת המאוקיט").

הכח במסגד אינו מזהה את האויב אך החיפוייט מחזיריט אט, הסמג"ד מקבל לצאת עט פלוגה א' כיתח דגט ג' ותאג"ד לנסות לחלץ מדרוט. במקביל מקבל מ"פ ב' (בתאוט עט מג"ד 12) לצאת עט מחלקת זחלמיט ושני סנקיט ממזרעת בית ג'אן ולחלץ את הכח מהמסגד בציר הכביש לעבר מזרעת בית ג'אן. לכח במסגד בשלב זה 3 פצועיט מרטיסיט ומכדוריט המקבליט טיפול במסגד, המ"פ כונס אליו את החיפוייט.

הסמג"ד מטיל על מ"פ א' לשלוח צוות אחד ל362 דרוט, צוות אחד לציר וצוות אחד לגבעת המצוקיט. ו... 10/

יצורת שעולה על 362 עולה ממערב במקום מדרום וחוסף נפגעים מחוליה היושבת במדרון הצפוני
 ול "גבעת המצוקים" שניים נפצעים ואחריהם עוד מטפר וזיליט הבאים לחלץ אותם. החילוץ של
 יצאת העולה על 362 מצליח בסוף רק לאחר שיטון העשן, בשלב זה מגיע המג"ד ודגס ג' על
 זפטה שמצפון לכפר מזהים קבוצה קבוצת חיילי יו"ב ומטורחית אותם באמצעות ארטילריה ודגס ג'
 ח של גבעת המצוקים משמיד חלק מהחוליה הטאר בורחית כנראה לגבעה שממערב לכפר, גבעת המערות
 טט שט מחזטליט מטפר חילי אויב, מ"פ ב' היושב במזרעת בית ג' אן ח"פ בדוד 12 נשלח עם שני
 זנקים ושלושה זחלמים על ציר פלד לטובת הכח והחמקט ביציאה המזרחית מהחורשה, בשלב זה קוראים
 לו להכנס לחילוץ. השנקים נכנסים בראש ואחריהם הזחלמים, ודרך שני סבבים מוציאים את כולם לציר
 פלד לאזור היציאה מהחורשה. מ"פ ב' מקבל משימה לעלות רגלית באיגוף ימני ממזרח לפטמה על מנת
 לחסל את דטורית שמצפון לכפר. במקביל מפונים שני הנפצעים מהמסגד למזרעת בית גא'ן ע"ג שני
 זחלמים. אחרי הצהריים ניתנת פקודה למ"פ מסייעת להכנס לכפר ולטהרו ע"ג 3 זחלמים של פל' ב'
 ובסיוע שני שנקים. בכניסה לכפר נורית בזוקה על הסנק הראשון מכוון הבחית הראשוני. המ"פ עם
 זחל וטנק ממשיח בציר הכביש ועובר את הכפר מערבה, הקמב"צ עם שני זחלמים וטנק מגיע למסגד.
 בזוקות נורות מזרם על הסנק שליד המסגד, הטמג"ד מזהה את מקור הירי כחוליה שנשארה על
 המדרום הצפוניים של גבעת המצוקים ומשתק את החוליה באש.
 פלוגה א' הממוקמת על הרכס הדרומי יוצאת לסריקה אחרי חייליט בורחית באזור הואדי שמדרום
 מערב לכפר. המ"פ שולח אזרחים לאטוף גופות המורית על נשקט מגבעת המערות ולהביא אליו.
 חוליה חליליה שלו פותחת באש על האזרחים עד שהסמג"ד מפסיק אותם.
 כל אותו זמן ניתן הקשר עם מ"פ ב' בדרכו הוא נתקל בשבוי המנסה להריט נשקו קנורה למות.
 המג"ד נותן הוראה למ"פ ב' לרדת והמ"פ מאשר בזיקוין לבניט שאכן הוא טומע את ההודעה ויורד.
 עם חושך מוציא כח המסייעת מהכפר ולפלוגה א' מפונים לאחור, הקמב"צ נשלח לחבור עם פל' ב'
 ומסחר. שהט כבר ירדו חזרה ושהיחה בעית מכשיר קטן שלא קשר. פצועי פל' א' נלקחים ע"ג זחלמים
 לכיוון צומת חדר אולם בשל טלטולי הדרך היא מוארכת ובמטוק מסכים לנחתה על ציר פלד.
 כח פל' טט' עם פל' ב' והטנקים חוזרים בחשיכה למזרעת בית ג'ן המסייעת מתמקמת במסגד
 ומצאת משם ע"י שיירת האסמקה של גדוד 12 בשעה 0300.
 סה"כ לפל' א' 7 פצועים (כולל קטר מעל' מסק') ולפלוגה מט' 2 פצועים ועוד 2 פצועים קל
 שנחשפו והוחזרו לפלוגה גמקוט.
 בערב מתמקמת פלוגה ד' בטגול 362 עם 3 שרמניטוכתק גצט ג' ע"מ למנוע החזרת אויב לשטח
 ולהיות ערוף בחצפיה ובאש לטובת גד' 12 במזרעת בית ג'ן.

יום השישי 18/10

לערב מתוכנן מארב משולב של הציר בין ערנה ומוצב החיומן. וכוונה היתה להגיע ל-362 בזחלמים
 למקט שט את הטמג"ד בחילוץ עם הזחלמים ועט פל' ד'. לנוע רגלית עם כוחות מפל' א' ג' ומט'
 דרו בית ג'ן לקור הרכס. למקט שט את המט' כאבטחון משטח נחיתה, לרדת לציר כשהטרחק מב ממנו
 המג"ד מקצל את שני הכוחות לשני מארביט נגד רכב. בדרך מעל בית ג'ן פראו נצנזיט חשודיט
 והכח התעכב כשעתיים חוף בצוע איגופיט וסגירות. לבסוף היה מאוחר מנדל לבצע והמג"ד נסה
 לטווח ארטילריה (130 מ"מ) על ערכה, היתה סטיה של 5 ק"מ מערבה ולבסוף שכהחברר שחקנה לא
 מרחט ויתרו על הענין וחזרו לחדר.

יום שישי 19/10

בבוקר מולג הגדוד לחדר בשל הפגזות על מפקדת החטיבה, הוטל על פלוגה א' לבצע מארב בפיקוד מ"פ
 על המעלה שמצפון לבית ג'ן, ודרך מיקוט חילוץ. פיקוד הטמג"ד על 362. המארב יצא והחמקט
 מצפון לתאר על השביל. יוחר מאוחר זחה דמות מולו ופתח באש החברו שזה היה אזחה המארב קופל
 ב-0100.

יום שבת 20/10

עם שחר מוזעקת פלוגת הכוננות לידיעה שנחתר מסוקים באזור הסוללות על ציר רוטרי. לאחר טריקת נרחבת של נמצא דבר, בטוקר הופגזה פלוגה ד' על 302 לפלוגה הרוב אחד - סמל מחלקה בערב חוזרת פל' א' על בצוע המארב הפעם בפיקוד טמ"פ גערב מקבליט יקודת התראה לחרמון, המג"ד בקבוצת תכנון חטיבתית.

יום ראשון 21/10

ב-0600 קבוצת פקודות חטיבתית משתחפית גט מפ"מ הגדוד מדלג למסערה לשטח המינוס. בשעה 1000 פקודה גדודית. בשעה 1300 אישור תכניות בחטיבה. בשעה 1630 שיחת מג"ד ומח"ט עם הגדוד. בשעה 1715 תזוזה.

התכנית החטיבתית

1. כח גדוד 51 בהרכב 4 פלוגות עולה כלליו על הרכט, מדרום מערב לצפון מזרח.
2. כח כלי בהרכב מח' טנקי שוט, 2 טנקי סד"ח ו-2 פלוגות ע"ג זחלמיט בציר הכביש.
3. כח הייירת - רגלי באיגוף שמאלי דרך רכבל תחתון.

התכנית הגדודית:

- א. הגדוד יעלה כמו בחרמון א'.
 - ב. פל' א' וחפ"ק טמג"ד עולים באיגוף ימני דרך מג"דל שמש והמורד הגדול במטרה להתחבר עם עיקר הגדוד באמצע הדרך באזור טגול 401.
 1. פלוגה ב' כובשת מדרום את הקטע עד 2100.
 2. פלוגה א' כובשת ממזרח את הקטע המרכזי הטגול 401 ובכוננות לחסימה או להתקדמות לכל כיוון צפון אורדוט 2300.
 3. פלוגה ג' כובשת מבעיקול וצפונה עד רכבל עליון עד 0100.
 4. פלוגה ב' כובשת מהעיקול ומזרחה עד גבעה 17 עד 0300.
 5. פלוגה א' כובשת את המוצב עצמו עד 0500.
 6. פלוגה מסייעת משמשת כעבודה.
 7. כח אורי כ-30 לוחט מאבטחת תאג"ד ובכוננות לפינוי הפצועים.
 8. סיוע ארטילריה רצוף מתגלגל כ-500 מ' לפני הכח כל שלה התקדמות.
 9. סיוע אויר - הפצצה במשך היום.
- בתחילה התנועה ב-1830 פלוגה א' נעה החל מ-1800, פלוגה ב' גומרת את הקטע הראשון ב-2300 הארטילריה מתגלה כלא מסודרת יש להט ארגון שטח שונם משלנו והטווח וגלגול האש מסתכית, יש נפילות בתוך כוחותינו של ארטילריה שלנו. המח"ט מקחיק האש מכוחותינו. פלוגה אפ מביעה ב-2330 לעיקול, המג"ד חובר אליה בשעה 0200 מתחילה פל' ג' לעלות לכיוון 15 - 16 ב-0030.

יום שני 22/10

בשעה 0300 נתקל יגאל על גבעה 16 ע"י כח סורי היושב לאורך ציר הכביש. הכח סופג מספר נפגעים במכת האש הראשונה, נכנס לקרב לטווחים קצרים ביותר לכיוון צפון (סמאל) ולפניט (למזרח צפון מזרח). פלוגה ב' מקבלת להציב רחק חזק (כמחלקה) על גבעה 16 לעבר ה"פיטטין" 19 ולהשוטל עליו עם יתרה הפלוגה באיגוף שמאלי. הכוונה בין השאר היא שפל' ב' תשליט טיהור עמדות האויב כמצפון לגבעה 16 חוף דרך האיגוף. הפקודה למ"פ ב' ניתנה אישית בע"פ על גבעה 16 חוף ציון על כפה וגשטה. מ"פ ב' יתרגן ומציב את הרחק במקוט שתוכנן ויוצא לדרך האיגוף (לפי הדווחים

של מ"פ בהמשך, הו"ל מתנהל בתכנית כולל העליה ל-19). מ"פ א' מקבל פקודה לכבוש את רכבל עליון במקום פלוגה ב' שתוכננה לטכ, אולט לאור מטפר הנפגעים של פלוגה ג' והקטר הלא תקין איתו מקבל סינויי משימה (לאחר שהמח"ט אישר שהטיירת חיקו את רכבל עליון מצפון) לעלות באיגוף ימני על גבעה 17 והכיפות שבינה לבין 16. הפקודה ניתנה ברשת - מ"פ א' מאשר.

הקט"א מקרב את האש בצורה טובה ולמעשה מכסה את גבעה 17 והכיפות שבינה לבין גבעה 16 (דהיינו יעדי פלוגה א' כולט). פלוגה מטייעת מקבלת לעלות על גבעה 16 ולהיות מוכנה להסתערות לפנים להטלת משימת פלוגה ג'. מ"פ ג' מצליח לארגן חלק מהכח שלו ונתחיל בטיהור החלק הצפוני של 16 (משמאל) חנועת פלוגה א' אינה נגלה ובויפויי ארטילריה עד שלב העליה על היעדים (בשלב זה נפגע הקט"א כנראה לאחר שנתן עזר). בשלב העליה על היעדים חוטפו פל' א' נפגעים ע"י אש מהחזית ומהאגפים. למעשה הצליחה להשתלט על פאווי הכיפות שבין גבעות 16 ו-17.

פלוגה מט' מקבלת להצטרף לכח של מ"פ ג' להטלת טיהור 16. החמונה שהצטיירה בשלב זה:

א. פלוגה ב' על 19 ומצפון לציר ויכולה לשלוט על הציר ועל על עמדות האויב שנאגף הצפוני של גבעות 16 ו-17 והכיפות שביניהן.

ב. פלוגה א' (שטפה אומנט נפגעים) יושבת על פאווי הכיפות שבין 16 ו-17.

ג. פל' מס' וכח מפל' ג' מטהוים את צפון ומזרח גבעה 16.

ד. כוח מפלוגה א' בפיקוד טמ"פ מטפל בכח סורי שנשאר אחרי הגדוד קרי, מצפון מערב לגבעה 16 (ברשת החטיבתית נשמע שהטיירת לקחה את רכבל עליון ושכח כץ מגיע לעיקול הטנק).

ה. הכח של אורי אורן מפנה נפגעים לאחור לחאג"ד.

ו. המג"ד מטפל ומזריט את הכוחוון לאחור ודאג לפינוי הנפגעים לחאג"ד ומהחאג"ד לציר הכביש. בשלב זה נקרא המג"ד לחפ"ק מח"ט כדי לקבל אחריות על כל העניינים (למען האמת הפקודה לא הייתה ברורה דיה בשלב הראשון). לאור ומונה נמצב הנ"ל הקריאה לחפ"ק ודמדומי השחר ניתנת פקודת לפנוון לאחור (לעבר החאג"ד) או הנפגעים הנמצאים על גבעה 16 ובעיקר אלה שבמדרון קדמי מזרחה, המג"ד מחליט להביא את הטנקים לעיקול הטנק.

ולהעלות ישר על גבעה 16 רעיון זה אושר למעשה ע"י המח"ט בשלב קודם ולמרות שהמח"ט הפסיק להשמע ברשת הוחלף לפי כך להצטרף.

בשלב זה נפצע המג"ד, המג"ד נפצע בערך בשעה 0510 עם דמדומי טראשוניט כאשר הוא בטוח 30 מ' מעמדת האויב הקדמית ולידו רק פצוע אחד נוטף. בשלב זה הופיע על קו הרכס בתוך כוחותינו פלוגה משל כח כץ כשהיא ערוכה למזרח ולצפון. נפגעי הגדוד פונו לאחור ומה שנשאר השתלבו בתוך... ושאר. בשלב זה לא היה קשר עם פל' א', פלוגה ב' טענה שהיא ממוקמת בגבעה 22 ושחלמיט וטנקים של כוחותינו יוריסעליה, ההודעה הועברה לטור הממונע שטען כי הפטיק לירות את כי אינו מזהה את כוחותינו. פלוגה ג' נפגעה פונו לאחור וההרוגים נשארו על קו הרכס ופלוגה מס' עסקה בפינוי ובהתמקמות בעמדות יחד עם פלוגת בזק.

בשטף השעה הקרובה נורתה אש על 16 ממזרח ומצפון, על הכוח פיקדו ק. אג"מ וכץ שיטבו בחפ"ק על 16. ארטילריה שלנו ירתה על הכיפות בין 16 - 17 בשעה 0600 עלה משהוא על רשת גדודית ודרוה כי פלוגה א' נשלחה ל-17 ואין קשר איתם עוד מטעות הלילה. ההודעה הוערבה לק. אג"מ ע"מ שירחיק את אש הארטילריה, מ"פ ב' טען שוב כי פותחית עליו באש מהטור הממונע וכי הוא נמצא בגבעה 22. הכח הטור קיבל את ההודעה והדיע כי הוא יורה על מקורות אש בלבד לרות זאת מפטיק לראות. בשלב זה הטתבר שמצב החאג"ד בכי רע הציוד עומד לכלות וחטרות אלונקות ונושאיהן כמו ון חסרה תחמושת במיוחד במאג. סמ"פ מעקדה שהיה עם הטור הממונע שלנו שלח רכב להביא תחמושת וציודים ונשלחו חרמילי וואג"ד למעלה לחאג"ד. בשעה 0700 נאמר ברשת הוויבויית כי הצנחנים כח החתודה מכחניט יונאו המסוקים לרכבל תחתון או לאוטובוטיט ע"מ לטייע במידת הצורך כמו ון התחיל כח הצנחנים לרדת לכיווננו מארמון סורי, בשעה 0730 עלה בנדה מ"מ מ-א' על רשת ההודיע כי פלוגתו עלתה על 17 כי הרוב פצועיטאו הרוגים וכי הוא הקצין היחידה בשטח עם כי גט הוא פצוע ובקש להפסיק את הארטילריה ללות לו עטן ע"מ שיוכל לעלות ולהוריד פצועים וספייט לנאפ"ל שנמצאה דרומית לרכס.

זה ועד השעה 0030 שככה אש האויב וכווחחילנו בהרכב פלוגה בזק ומה שנאר מפל' ג' ש. נ. ר. ו.
 יגיע המשיכו בחפועת טריקה קדימה ודרך 16 הכיפות שאחריה ועד 17. בשעה 0000 בערך נגמחה
 חזימה. על 17 נחפסו מספר שבויים שתוחקרו מיד ואמרו כי אין אנשיט במוצב החרמוך.
 בשעה 1045 נערכה קבוצת פקודות טהירה ע"י דוד כץ לטיבוש המוצב.

נקבעו כוחות : רחק מגבעת 17 בפיקוד קמב"צ 51 לחיות על התנועה למוצב, רחק מעמדת השער
 לעבר פתח המוצב בפיקוד מ"ט מ-17 שני סוחות חוסמים משני צידי החצר בפיקוד ממי"מ מ-17
 ומכא"ח ושני כוחות טיהור בפיקוד מפקד המוצב לשעבר ומ"מ מרגמות מיל' בגדוד - א"ייה
 רונזשטראן מי שהיה פעט מפקד המוצב. בשעה 1000 החלו הכוחות לנוע כשבויים קשורים
 נעים לפניהם, בפתח המוצב הטגירו עצמם 5 טורים נוספים, ההשתלטות בוצעה ללא אש נטרק
 האולט המרכזי וזרקו רימוני עשן המוצב נמצא ממולכד.
 בשלבי ההתאגרות להמשך חנועה, אחרי שעה 070 החלו להגיע הצנחנים לאוטובוסים במסוקים
 זחלמי הגדוד נשלחו אליהם עוד קודם לכן ושמשו להעלאתם אולם לבטןן הוחלט להשאיר את
 הבצוע לגורלם בלבד והצנחנים עוכבו מאחור.

ש. נ. ר. ו. והתארגנות והתעסקות בקו 22 אוק' עד 13 נוב'

לאחר כיבוש החרמוך הורד הגדוד לחורשת של, ההתארגנות נמשכה עד יום חמישי 10-25 ביום זה
 עלינו לקו חרפא ביריטה כלהלן:
 פלוגה בחרפה וב-410,333 פלוגה בחלט ושאר הגדוד בחאן ארנבה.
 הוחל בהתבצרות רפינית בקו ובבניית מוצבים. ביומטישי 11 - 9 נחקל סיור של גוט"ר 154
 באזור 411 בחוליה טורית. נפתחו חילופי אש נק"ל שתוך זמן קצר הפכו לארטילריה טורית.
 סכו חולץ ע"מ הסמג"ד לכה 3 פצועים. מאותו לילה ואילן החמקט כח קבוע ב-411 כמו כן
 החלו הטוריים מאותו יום ואילן להפגז את 333 מידי יום. באותו יום היו למוצב 6 נפגעים
 מהם 2 חיילי פל' ד' והשאר אנשי הנדסה. שיא ההפגזה היה ביום שלישי 11-13 ביום שהיחה
 צויכה להתבצע החלפת כוחותו בקו.
 ביום חמישי 8/11 במקור עלתב פלוגה ב' לסגול 357 ח"פ גדוד 12 בדרך החמפך זחל ונהרג
 חייל מהפלוגה.
 ב 13/11 נהרג חייל מהפלוגה מאש נק"ל על 357 שהחמסכה במשך כל השבוע.
 ב וט שלישי 13/11 הוחלפנו ע"י חטיבה 317 וירדנו לטירה.